

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Hannover — Germania) — Samantha Elrick/Bezirksregierung Köln

(Cauza C-275/12) ⁽¹⁾

(Cetățenia Uniunii — Articolele 20 TFUE și 21 TFUE — Dreptul de liberă circulație și de ședere — Resortisant al unui stat membru — Studii efectuate într-un alt stat membru — Ajutor pentru formare — Condiții — Durată a formării mai mare sau egală cu doi ani — Obținerea unei diplome profesionale)

(2013/C 367/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Hannover

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Samantha Elrick

Pârâtă: Bezirksregierung Köln

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Verwaltungsgericht Hannover — Interpretarea articolelor 20 și 21 TFUE — Beneficiul ajutorului pentru formare („Bafög”) — Reglementarea unui stat membru care prevede acest beneficiu pentru o formare determinată, cu o durată de un an, realizată pe teritoriul național, dar care îl exclude pentru o formare comparabilă într-un alt stat membru

Dispozitivul

Articolele 20 TFUE și 21 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru precum cea în discuție în litigiul principal, care subordonează acordarea unui ajutor pentru formare, în vederea efectuării de către un resortisant cu domiciliul în acest stat membru a unor studii în alt stat membru, condiției ca această formare să se finalizeze prin obținerea unei diplome profesionale echivalente celor acordate de un liceu profesional situat în statul care acordă ajutorul pentru formare după parcurgerea unui ciclu de studii de cel puțin doi ani, în timp ce persoanei interesate i s ar fi acordat un ajutor pentru formare în considerarea situației sale speciale dacă ar fi ales să efectueze în acest din urmă stat o formare cu o durată mai mică de doi ani, echivalentă cu cea pe care intenționa să o urmeze în alt stat membru.

⁽¹⁾ JO C 250, 18.8.2012.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší správní soud — Republica Cehă) — Jiří Sabou/Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

(Cauza C-276/12) ⁽¹⁾

(Directiva 77/799/CEE — Asistență reciprocă acordată de autoritățile din statele membre în domeniul impozitării directe — Schimb de informații la cerere — Procedură fiscală — Drepturi fundamentale — Limita întinderii obligațiilor statului membru solicitant și ale statului membru solicitat în raport cu persoana impozabilă — Inexistența obligației de a informa persoana impozabilă cu privire la cererea de asistență — Inexistența obligației de a invita persoana impozabilă să participe la audierea unor martori — Dreptul contribuabilului de a repune în discuție informația trimisă — Conținut minim al informației trimise)

(2013/C 367/27)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Reclamant: Jiří Sabou

Pârât: Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Nejvyšší správní soud — Interpretarea art. 1, art. 2, art. 6, art. 7 alin. (1) și art. 8 alin. (1) din Directiva 77/799/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1977 privind asistența reciprocă acordată de autoritățile competente din statele membre în domeniul impozitării directe (JO L 336, p. 15, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 21), și a art. 41 alin. (2) lit. (a) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO C 303, p. 1) — Drepturi fundamentale pentru contribuabil în cadrul unei proceduri fiscale inițiate împotriva sa, precum dreptul de a fi informat în legătură cu decizia autorității competente din statul solicitant de a formula o cerere de informații, de a participa la formularea acestei cereri, de a fi informat în prealabil în legătură cu desfășurarea unei audieri de martori în statul solicitat și de a participa la aceasta, precum și de a contesta veridicitatea informațiilor furnizate de autoritatea competentă din acel stat

Dispozitivul

1. Dreptul Uniunii, astfel cum rezultă în special din Directiva 77/799/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1977 privind asistența reciprocă acordată de autoritățile competente din statele membre în domeniul impozitării directe și al impozitării primelor de asigurare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/98/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006, și din dreptul fundamental de a fi ascultat, trebuie interpretat în sensul că nu conferă persoanei impozabile dintr-un stat membru nici dreptul de a fi informată cu privire la cererea de asistență